

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbă Tudor împreună cu inculpatul Guzun Alexei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 27 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Guzun Alexei XXX, născut la XXX, originar din or. XXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.09.2014 – 27.12.2017 (prima instanță);
2. 21.02.2018 – 08.05.2018 (instanța de apel);
3. 29.06.2018 – 21.11.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 27 decembrie 2017, Guzun Alexei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului Guzun Alexei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Agrici Igor.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Guzun Alexei activând în calitate de gardian public la S.R.L. „Bercut”, la data de 02.06.2014, aproximativ la ora 03:00, aflându-se, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, în fața magazinului „Nr. 1”, amplasat în mun. XXX, bd. XXX, acționând cu intenție directă, urmărind scopul de a-i cauza părții vătămate Agrici Igor vătămări a integrității corporale, a aplicat în privința acestuia forța fizică, și anume, i-a făcut o „*secerare*”, iar ca rezultat ultimului, în conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 1833 D din 14.08.2014, i-au fost provocate leziuni corporale sub formă de fractură maleolei laterală a gleznei piciorului drept cu deplasare ca rezultat a rotirii forțate a corpului cu planta dreaptă fixate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Guzun Alexei a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Guzun Alexei, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat fiindcă fapta nu întrunește elementele infracțiunii invocând că:

- inculpatul în cauza dată s-a folosit de drepturile prevăzute de instrucțiunea de serviciu art. 28, 29 întocmit în baza Legii nr. 283 din 04.07.2003 „*privind activitatea particulară de detective și de pază*”, acționând legal immobilizându-l pe agresor;

- prima instanță la examinarea și emiterea sentinței nu a respectat cerințele legii și anume art. 101 Cod de procedură penală, nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate la dosar din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- nevinovăția inculpatului a fost confirmată atât la faza urmării penale cât și în cadrul ședinței de judecată de martorii audiați: Ursu Sergiu, Iachim Dmitrii, Olari Oleg, Calnicenco Tamara, reieșind din mărturiile martorilor audiați Ursu Sergiu, Iachim Dmitrii, Olari Oleg, Calnicenco Tamara, s-a confirmat faptul că inculpatul aflându-se la servicii în calitate de gardian al S.R.L „Bercut”, conform drepturilor și obligațiilor sale de serviciu prevăzute la art. 28, 29 al Instrucțiunii de serviciu aprobată în baza Legii nr. 283 din 04.07.2003 „*privind activitatea particulară de detectiv și de pază*”, în situația creată a fost nevoit să aplice mijloacele speciale și anume mișcarea „*secerarea*” față de agresorul Agrici Igor, immobilizându-l;

- atât la faza urmării penale cât și în cadrul ședinței de judecată a recunoscut faptul că a aplicat mișcarea „*secerarea*” față de partea vătămată Agrici Igor, care a încălcat ordinea publică în magazinul „Nr.1” și care la lovit de câteva ori pe Guzun Alexei, ultimul fiind nevoit să acționeze în modul dat;

- în cadrul ședinței de judecată nu a fost demonstrat prin probe faptul că Guzun Alexei, a acționat cu intenție directă, urmărind scopul de a cauza părții vătămate vătămări medii a integrității corporale, aplicând în privința acestuia forța fizică și anume mișcarea „*secerare*”, or forța fizică a fost aplicată conform obligațiilor de serviciu;

- prima instanță nu a luat în considerare comportamentul agresiv al părții vătămate care era în stare de ebrietate, nu reacționa observațiilor și solicitărilor vânzătoarelor și paznicilor magazinului „Nr.1” de a părăsi încăperea, deoarece era interzisă vânzarea din cauza că se efectua inventarierea;

- nu s-a luat în calcul că partea vătămată i-a aplicat lovituri inculpatului Guzun Alexei fără nici un temei, în mod huliganic, acesta fiind nevoit să se apere personal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Guzun Alexei, just încadrându-le în dispoziția art. 152 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: - *vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*, or, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea constatării vinovăției inculpatului.

Instanța de apel a considerat afirmațiile inculpatului precum că prima instanță a adoptat o soluție incorectă ca fiind neîntemeiate, reprezentând opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, dându-le apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

La fel, instanța de apel a constatat în speță existența laturii obiective or, anume acțiunile inculpatului au provocat vătămarea medie a integrității corporale a părții vătămate, cu dereglarea sănătății de lungă durată, fapt confirmat prin concluzia Raportului de expertiză medico-legală nr. 1496/D din 02.07.2014 și Raportul de expertiză medico-legală nr. 1833/D din 14.08.2014, instanța de apel a reținut că latura subiectivă s-a realizat prin vinovăție exprimată prin intenție directă sau indirectă or, în acest sens, s-a stabilit cert, că inculpatul apreciind acțiunile părții vătămate ca fiind unele agresive, or acesta de câteva ori l-a lovit în piept, în regiunea unde acesta avea fixată arma individuală din dotare, considerând că partea vătămată poate atenta să o ia cu forța, i-a aplicat acestuia mișcarea „*secerarea*”, în legătură cu care partea vătămată a căzut pe jos, iar în rezultat al acțiunilor în cauză, reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr. 1833/D din 14.08.2014, s-a stabilit că aceasta a primit: fractura maleolei laterale a gleznei piciorului drept cu deplasare, care a fost produsă prin acțiunea traumatică indirectă, ca rezultat a rotirii forțate a corpului cu planta dreaptă fixată posibil în momentul căderii; echimoze la nivelul hemitoracelui stâng și mâinii propriu zise stângi, au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire; excoriații la nivelul gambei stângi suprafața anterioară, au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice tangențiale a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta; excoriații la nivelul gambei stângi suprafața laterală, au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice tangențiale a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată; toate leziunile corporale enumerate anterior au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea

sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu, în comun, se califică ca vătămare medie.

Prin urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine componența infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, respingând argumentele inculpatului care a invocat că leziunile corporale constatate la partea vătămată nu puteau surveni de la o simplă împinsătură cu mâna or, din analiza probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei, acțiunile inculpatului au fost dirijate de comportamentul părții vătămate care era în stare de ebrietate, fapt care a fost indicat expres de partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a considerat că inculpatul a ieșit din limitele necesare, ca acțiunile lui să fi putut a fi apreciate drept act de curmare a unei fapte ilegale.

Referitor la numirea pedepsei, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Barbă Tudor împreună cu inculpatul Guzun Alexei, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat, invocând argumente similare cu cele din apelul său care se re regăsesc în pct. 3 din prezenta decizie, suplimentar indicând că:

- instanțele judecătorești nu au luat în considerație faptul că la aplicarea mișcării „secerarea”, nu a avut intenția de a-i cauza părții vătămate vătămări corporale și anume fracturarea piciorului, scopul fiind de a imobiliza persoana care încălca ordinea publică și intenționat îl agresa fizic pe inculpat, aplicându-i câteva lovituri, rezultă că leziunile părții vătămate iau fost cauzate din imprudență.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Barbă Tudor împreună cu inculpatul Guzun Alexei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat inadmisibilitatea recursului motivând prin faptul că recursul este vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurenții au indicat ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor, or, la judecarea apelului declarat, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, corect concluzionând că inculpatul Guzun Alexei a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentul recurenților precum că „*nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, s-a reținut că la examinarea cauzei instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), art. 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, din care considerent, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal constată că, instanța de apel corect a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor și probele materiale scrise administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 111-112 vol. II), probele indicate fiind amănunțit și detaliat descrise în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele, instanța de apel dându-le o apreciere justă (f.d. 113-136, vol. II).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale în partea respingerii apelului apărării, cu constatarea existenței elementelor infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal în sarcina lui Guzun Alexei, nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din

CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Referitor la argumentul invocat de către recurenți precum că „*instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că la aplicarea mișcării „secerarea”, inculpatul nu a avut intenția de a-i cauza vătămări corporale și anume fractura piciorului, scopul fiind de a immobiliza persoana care încalcă ordinea publică și intenționat îl agresa pe inculpat, aplicându-i câteva lovituri*”, Colegiul penal îl apreciază critic, deoarece s-a constatat că există o legătură de cauzalitate dintre mișcarea „secerarea” aplicată de către inculpatul Guzun Alexei, cu producerea leziunilor corporale care au dus la dereglarea îndelungată a sănătății lui Agrici Igor fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1496/D din 02.07.2014 (f.d. 73 Vol. I) și raportul de expertiză medico-legală nr. 1833/D din 14.08.2014 (f.d. 80-81 verso Vol I), acțiunile sale manifestându-se sub forma de intenție indirectă, astfel că utilizând această mișcare, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări (art. 17 Cod penal).

Totodată Colegiul penal menționează că la aplicarea forței pentru curmarea unei fapte ilegale, inculpatul Guzun Alexei urma să țină cont că partea vătămată era în stare de ebrietate, fiind și persoană cu dezabilități și anume surdo-mută (invalid de gr. II), fapt despre care inculpatul cunoștea cu certitudine.

Argumentul recurenților precum că „*leziunile corporale părții vătămate iau fost cauzate din imprudență*” Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, or din cumulul de probe cercetat de către instanțele de fond, cât și din declarațiile inculpatului Guzun Alexei acesta a recunoscut aplicarea mișcării „secerarea” cu scopul de a immobiliza partea vătămată depășind evident limitele legitimei apărări în speța dată.

Colegiul penal ține să specifice faptul că, infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub formă de vătămări medii a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Este de remarcat faptul că nu are relevanță dacă vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății a fost produsul direct al acțiunii sau inacțiunii prejudiciabile sau dacă din contra, ea a rezultat indirect din acea acțiune sau inacțiune.

Prin urmare Colegiul penal constată că în speța în cauza fapta prejudiciabilă este caracterizată prin folosirea mișcării „secerarea” de către inculpat, urmările prejudiciabile exprimându-se prin cauzarea părții vătămate Agrici Igor a vătămarilor medii care s-au confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1496/D din

02.07.2014 (f.d. 73 Vol. I) și raportul de expertiză medico-legală nr. 1833/D din 14.08.2014 (f.d. 80-81 verso Vol I), existând legătura cauzală dintre acestea.

Mai mult, Colegiul penal remarcă faptul că, conform art. 28 alin. (4) lit. b) din Instrucțiunea de serviciu emisă în temeiul Legii nr. 283 din 04.07.2003 „*privind activitatea particulară de detectiv și de pază*” în baza căruia inculpatul Guzun Alexei susține că ar fi acționat, prevede că „*la aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale sau a armei de foc, detectivul particular, personalul care practică activitatea de pază sunt obligați, să facă tot posibilul în funcție de caracterul și gradul de pericol al infracțiunii și al persoanei care a comis-o, precum și de forța rezistenței opuse, ca prejudiciul adus la înlăturarea pericolului să fie minim*”, prevederi care au fost vădit neglijate de către inculpatul Guzun Alexei în speța dată.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că hotărârea contestată este legală și întemeiată iar recursul ordinar declarat de către avocatul Barbă Tudor împreună cu inculpatul Guzul Alexei este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbă Tudor împreună cu inculpatul Guzun Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Guzun Alexei XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2018.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor